

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΘΝΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
 Ἐν Τουρκίᾳ . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
 Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτιμία κροῦσται εἰς τὸ φύλλον ἀπευθυνετα
 Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρόδην διηγήτορον
 Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ὑποδέχονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ ἔλθῃ ἐπικου-
 ρὸν εἰς τὸ κράτος). — Παράλογοι ἀξιώσεις τῆς
 βουλγαρικῆς ἐξαρχίας (ἀναίρεσις αὐτῶν). — Ἀγ-
 γέματα καὶ θρύλοι. — Ἠπειρος (περὶ Χιμάρας).
 Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 29 Νοεμβρίου 1906

Νικην περιφανῆ τῆς δημοσίας γνώμης ἀπο-
 τελεῖ τὸ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατα-
 τεθεὶν ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον περὶ συνάψεως
 δανείου εἰκοσιν ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὑπὲρ
 τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Καὶ πρὸ τοῦ
 πολέμου καὶ μετὰ τὸν πόλεμον δὲν ὑπῆρχεν
 Ἑλλήνων σωφρόνως κρίνων τὰ πράγματα, ὅστις
 δὲν ἤλγει βλέπων τὴν πατρίδα τοῦ γεγενημέ-
 νου στρατοῦ, κυλιόμενῃ ἐσωτερικῶς εἰς
 τὰς ἀνδεστάτας πολιτικὰς ἐριδας καὶ κατα-
 στυνωμένην ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ τῆς χλεύης
 καὶ τῆς περιφρονησεως.

Χρόνοι καὶ χρόνοι παρήρχοντο καὶ ὁ δια-
 κασάτος πόθος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρο-
 ρνόμενος ὑπὸ τῆς φεαίνης τῶν δημοκόπων
 καὶ τῶν δαφιλῶν ἐπαγγελιῶν τῶν ἀντιπολι-
 τεύσεων ἐχρησίμευεν ὡς σιμῆα καὶ πρό-
 γραμμα τῶν σπουδαρχῶν, ὧν πρῶτον ἔργον
 ἦμαρ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλουμένων ἦτο νὰ ὑπο-
 στείλωσι τὴν σημαίαν ἐκείνην καὶ λησμονή-
 σωσι καὶ πρόγραμμα καὶ ἐπαγγελίας.

Ἄλλ' ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἀπηύθυνεν ἱερὰν
 ἑλπίδα. Ὡς ἀληθῶς ἐλευθερὸς λαὸς, καὶ οὐχὶ
 ὡς ἀγέλη ἀτυχεύοντος ἐξαντλοῦσα τὸ δικαίωμα
 αὐτῆς ἐν τῇ κάλπῃ, ἀπῆλθε καὶ ἐπέβαλεν εἰς
 τοὺς κυβερνῶντας τὴν στοιχειωδέστατην ἄμα
 καὶ ἱερωτάτην φροντίδα, ἣν λαμβάνουσιν καὶ
 αὐτοὶ τῶν ἰδιωτῶν οἱ κοινότεροι καὶ αὐτὰ ἐπὶ
 τῇ ζωῇ, τὴν φροντίδα τῆς αὐτοσυντηρησίας
 καὶ τῆς ἀμύνης.

Εὐφροσύνην ἄμα καὶ ὑπερηφάνειαν πρέπει
 νὰ αἰσθάνῃ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς νῦν βλέπων ἐκ-
 πληρούμενον ὅ,τι ἠθέλησε καὶ ὅ,τι ἠύχθη.
 Διότι τὰ γενόμενα ἀπὸ τετραετίας, ἡ ἰδρύσις
 τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ἡ ἰδρύσις τοῦ
 ταμείου τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, ὁ νέος ὁργανισμὸς
 τοῦ στρατοῦ, ἡ ἀγορὰ ὀπλῶν καὶ πολεμοφο-
 ρῶν, ἡ κατασκευὴ ἀντιτορπιλικῶν καὶ ἡ μέ-
 ριμα περὶ τῆς ἄλλης αὐξήσεως τοῦ στόλου
 ὑπῆρξεν ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

Ἦδη μετὰ δύο ἔτη οὕτως θὰ εἴπῃ, ὡς δι-
 καίως ἐκαυχῆται ἐνώπιον τῆς ἱστορίας, πρῶτον
 ὑπουργός, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἄσπλος.

Ἄλλ' ἂν αὐτὸς οὗτος ὁ ἐλληνικὸς λαὸς πρέ-
 πει νὰ σμενύνηται, ὅτι ἠνάγκασε τοὺς κυβερ-
 νήτας αὐτοῦ νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς γνώμας καὶ
 ἐκκληρώσωσι τοὺς πόθους αὐτοῦ, τιμὴ ἀλη-
 θινή ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Θεοτόκην κυ-
 βέρνησιν, ὅτι αὐτὴ ὑπὲρ πάντων ἄλλων συστη-
 ματικώτερον καὶ ἐπιμονώτερον προσεκολλήθη
 εἰς τὴν θέλησιν ταύτην τοῦ ἔθνους καὶ εἰλι-
 κρύτερον ἐπέδωκε τὴν πραγματικὴν τῆς.

Τὸ κράτος ἦδη τὸ ἐλληνικὸν ἔπραξε καὶ
 πᾶν τὸ αὐτῷ ἐπιβαλλόμενον. Ἀλλὰ τοῦ
 οὗτου οὐδὲνα ἡμῶν πρέπει νὰ κοιμήσῃ. Διότι
 εἰς τὴν ἀρχὴν εὐρίσκόμεθα καὶ ὅχι εἰς τὸ τέ-
 λος τῶν ἀπαιτούμενων θυσιῶν. Διότι ὁ κυο-
 ρούμενος ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀγὼν ἔσται ἀγὼν
 οὐ μόνον τοῦ κράτους τοῦ ἐλληνικοῦ, ἀλλὰ τοῦ
 ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὸ πραττόμενον ὑπὸ τοῦ
 κράτους δὲν ἐξαντλεῖ, ὅτι πρέπει νὰ πράξῃ
 ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Διότι δὲν πρόκειται περὶ ἀμύνης ὁρίων καὶ
 συντηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων, ἀλλὰ περὶ
 καταστάσεως, ἀλλὰ περὶ ἀνορθώσεως ἐρει-
 ψῶν, ἐφ' ὧν τὴν ἀρπαγὴν σπεύδουσιν ἀπαν-
 αχθεῖν λησταὶ πολυάριθμοι.

Ὅ,τι ἐπιτελεῖ τὸ κράτος μόνον ὡς πυρὴν
 ὅπου νὰ χρησιμεύσῃ, περὶ τὸν πυρῆνα δὲ
 οὗτον ὀφείλει τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος νὰ συγκε-
 ντρώσῃ ἀπάσας αὐτοῦ τὰς προσπάθειας καὶ
 ἀπάσας τὰς θυσίας, ὅπως ἀγωνισθῇ τὸν αἰμα-
 ῖον καὶ ἐπιπονώτατον ἀγῶνα νὰ κατισχύῃ
 τῶν πάντων τῶν ἀντιζήλων. Τοιαύτης συγκε-
 ντρώσεως θαυμαστὸν διδάγμα εἰς τὸ Πανελ-
 λινον ἔδωκαν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ πατριῶται. Τού-

τους πρέπει νὰ μιμηθῶσιν οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλ-
 ληνες συντασσόμενοι καὶ ἐνοῦντες τὰς ἐνε-
 ργίας αὐτῶν, ὅπως μηδεμίαν ἡμέραν, μηδεμίαν
 ὥραν παρέλθῃ χωρὶς νὰ ἐνισχύονται ἐκ τῶν
 ἐκουσίων εἰσφορῶν τὰ δύο ἱερὰ ταμεῖα.

Νὰ γαλβανίσῃ, ὅχι νὰ κοιμήσῃ ἡμῶς πρέπει
 ἡ τελευταία πράξις τῆς ἐλληνικῆς κυβερνή-
 σεως ἐπὶ τὰς θυσίας, ἂν θέλωμεν ἐν τῇ Ἀνα-
 τολῇ νὰ μείνωμεν κύριοι τοῦ πατρώου οἴκου,
 ἂν θέλωμεν τὸν φθόνον καὶ ὅχι τὴν χλεύην
 νὰ προκαλῶμεν τῶν ἐχθρῶν μας, ἂν θέλωμεν
 νὰ διανύσωμεν μακρὰν καὶ ἐνδοξὸν ὁδόν, ἣν
 ἐχάραξε τρισχίλιετης ἱστορίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΛΟΓΟΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΞΑΡΧΙΑΣ

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον)

Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου τούτου ἀποτελεῖ
 τὴν εὐχλωτότεράν τῶν ἀπενήσεων εἰς τὰς βουλ-
 γαρικὰς κατηγορίας. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου, τοῦ
 ἀποτελούντος οἰονεῖ, βουλγαρικὸν ὁργανικὸν νόμον,
 περιβληθέντος δὲ διὰ τῆς Αὐτοκ ατορικῆς ἐπικυρώ-
 σεως τοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐπιστάτου καὶ ἀνατολίτου νό-
 μου τοῦ Κράτους, τὸ Οἶκον. Πιναρχεῖον ἐχο-
 ρῆγει τοῖς Βουλγαροῖς τὰ ἀκόλουθα: α') τὸν διο-
 ρισμὸν ὁμοφύλων αὐτοῖς Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισ-
 κόπων ἐν ἀπείροις ταῖς βουλγαρικαῖς ἐπαρχίαις, καὶ
 δὲ, αὐτοὺς τοὺς οὗς, φέροντας τὰ κανονικὰ προ-
 σόντα, ἤθελον ὑποδείξῃ ἡ ἐπαρχία β') τὴν χρῆσιν
 τῆς βουλγαρικῆς (σλαβικῆς) γλώσσης ἐν ταῖς ἱεροτε-
 λεσταῖς, ἐν ἅπασιν τοῖς ναοῖς τῶν παρὰ Βουλγα-
 ρῶν οἰκουμένων ἐνορίων γ') τὴν διδασκαλίαν τῆς βουλ-
 γαρικῆς γλώσσης καὶ **φολογίας**, ἣ ἀπετέλει
 τὴν βάση τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν ἅπασιν τοῖς σχολείοις
 τῶν βουλγαρικῶν πόλεων καὶ χωρίων δ') ἰδιαίτερα
 θεολογικῇ σχολῇ θ' ἰδρύσει χάριν τὸν Βουλγα-
 ρων κληρικῶν ἀποκλειστικῶς, ἐν βουλγαρικῇ ἐπαρ-
 χίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Βουλγαροῦ μητρο-
 πολιτοῦ. Βουλγαροὶ δὲ μαθηταὶ θ' ἐξηκολούθουν
 φοιτῶντες ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης.
 ε') Βουλγαροὶ Μητροπολίται θ' ἐξηκολούθουν παρ-
 εδρεύοντες ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, Βουλγαροὶ δὲ πρό-
 κριτοι ἐν ταῖς διαφόροις διοικητικαῖς Ἐπιτροπαῖς
 τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθόδοξων ἰδρυ-
 μάτων Κωνσταντινουπόλεως. ς') τὰ ἐπίσημα ἐκ-
 κλησιαστικὰ ἐγγράφα ὅλα συνετάσσοντο, διὰ τὰς
 βουλγαρικὰς ἐπαρχίας ἐλληνιστῇ καὶ βουλγαριστῇ, ἀνα-
 γορευομένης οὕτω καὶ τῆς βουλγαρικῆς ὡς ἐπισήμου
 γλώσσης τῆς ἐκκλησίας. ζ') ὅλα καθορίζοντο ἐπα-
 κριβῶς αἱ ὑλικαὶ ἀποδοχαὶ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ
 Ἐπισκόπων πρὸς πρόληψιν πίσεως καταχρήσεως. η')
 Τέλος, θ' ἰδρύετο βουλγαρικὴ σχολὴ θ' ἀπόστατον
 ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς τοῦ Γένους
 Σχολῆς, ἐν τῇ περιβάλλῃ τῆς βουλγαρικῆς, παρὰ
 τὸ Φανάριον, ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Στεφάνου, τῆς
 ἰδρυθείσης δι' ἐνεργειῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας,
 ἐπικαλεσάμενης, δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων καὶ δι'
 ἐκτάκτων ἀποσταλμένων, τὸν ἔρανον τῶν ὀρθόδοξων
 ἀπὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου καὶ ψυχωφελούς ἀγα-
 θοῦ τοῦ ἀκούειν τοὺς Βουλγαροὺς χριστιανοὺς τὰς
 ἀκολουθίας ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ. (Κωδ.
 Πατρ. Ἀρχιεπισκοπικῆς ΚΗ' 230—232).

Μετὰ τινὰ δὲ ἔτη, ὁ Οἶκον. Πατριαρχικῆς Γρη-
 γόριος ὁ ΣΤ', ὠθῶν τὴν συγκολλητικὴν μέτρον τῶν
 ἀκροτάτων αὐτῆς ὁρίων, καθώρισε καὶ τὰς ἐπαρ-
 χίας ὅπου ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς, ὡς πλειοψηφῶν
 θ' εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διοικῆται ὑπὸ ὁμοφύλων
 αὐτῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, καταλέγων
 ἐν αὐταῖς πλείστας ὁσας ἐπαρχίας τῆς μέσης καὶ
 βορείου Μακεδονίας καὶ Θράκης, πλὴν ἐνοεῖται
 τῶν τῆς κυρίως Βουλγαρίας, καὶ ὑπάγων ἀπάσας
 αὐτάς τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐξάρτησιν
 ἐνὸς Βουλγαροῦ Μητροπολίτου ἢ Ἐξάρχου, οὗτινος
 ἔδρα ὀρίζετο τὸ Τύρνοβον τῆς Βουλγαρίας ἢ τε-
 λευαία, δηλονότι, πρωτεύουσα τοῦ βουλγαρικοῦ
 Κράτους μέχρι τῆς καταλύσεως αὐτοῦ, κατὰ τῷ
 1993 ἔθῃ εἶχε τὴν ἔδραν τοῦ πνευματικῆς
 πρωτοεργάρχου τούτου, ὁ φέρων τὴν τιμητικὴν προ-
 σωπικὴν «Πατριάρχου» τὴν ἀπονεμυθεῖσαν αὐτῷ
 ὑπὸ τοῦ Οἴκον. Πατριαρχικοῦ Γερμανοῦ Β' τῷ
 1235.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, τί ἀπομένει ἐκ τοῦ δι-
 σχισμοῦ, ὅτι τὸ Φανάριον ἀπεγύμνωσε τὸν βουλ-
 γαρικὸν λαὸν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ διοικημάτων, ἣν
 ἐκ τῆς κομψῆς διὰ τὸ Οἶκον. Πιναρχεῖον, ἐκ
 φυλετικῶν λόγων ὁρμώμενον, δὲν ἐδίστασε καὶ δὲν
 διστάζει νὰ καταπατῇ τοὺς νομίμους πόθους καὶ τὰ
 ἀναμφισβήτητα δίκαια τῶν πνευματικῶς ὑποκειμέ-
 νων αὐτῷ λαῶν;

Βεβήκως, ἐνθ' ἂν πρόκειται περὶ πραγματικῶν
 δικαίων, ἀλλὰ περὶ τῆς **τεχνητῆς δημιουργί-
 ας νέας ἐθνικότητος**, παραπλανημένης, διὰ
 χρυσῶν ἐπιχειρημάτων, μικρᾶς μειονότητος τοῦ σπο-
 ραδικῶς ἐγκατεπικραμένου ἀνὰ τὴν χερσονήσον τοῦ
 Αἰμοῦ ἐλληνοβουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, ἐκ μέρους ὁμο-
 φύλων, δὴθεν, οὐς χωρίζουσιν ἀπὸ αὐτῶν αὐτοὶ
 τε αἰσέντες, ποταμοὶ τε ἡχήμεντοι, καθὼς καὶ πε-
 ρὶ τῆς εἰσπαγωγῆς ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ταῖς σχολαῖς
 αὐτῶν νέας γλώσσης ἀγνώστου καὶ ἀκα-
 ταλήπτου αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς νῦν ἐν χρήσει, καὶ
 ταῦτα οὐχὶ πρὸς ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν
 τῶν Ἑλληνοβούλων, ἀλλ' ἵνα χρησιμοποιοῦνται
 οὗτοι ὡς ἀντικείμενον ἡγεμῖτου μελλοντικῆς πολι-
 τικῆς συναλλαγῆς, ἐνθ' ἂν ἐπαυλαμβάνομεν, πρόκει-
 ται περὶ κατὰ φαντασίαν δικαίων, ἢ Ἐκκλησίαις ἀν-
 τετάξῃ καὶ δὲν θέλει πύσει ἀντιτάσσουσα ἀπὸλυτον
 ἀρχὴν εἰς ὑποβόλησιν τῶν αὐτῶν ἀνοήτων σκοπῶν
 διότι, ἄλλως, πράττουσα θ' ἀκαταπόνητα τὰ ἀλη-
 θῆ συμπεριφέροντα τῶν πνευματικῶν τῆς τέκνων, ἔτινα
 θ' ἀκατέλιμπανεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀνευ προ-
 στίσεως, εἰς τὴν δίκαιαν τῶν ἐπιβουλῶν καὶ πα-
 γιδῶν πικρὸντα οὕτω τὸ πρόσωπον ἀσπλάγχχνου μη-
 τρώϊς καὶ οὐ μὴ φιλοστόργου μητρός.

Ὅπου δὲ ὑπῆρχον ἀληθῆ καὶ βάσιμα δίκαια,
 ὡς ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι, τὸ Οἶκον. Πι-
 ναρχεῖον οὐδέποτε ἐδυσρόφησεν ἵνα προβῇ εἰς πλή-
 ρη ἱκανοποίησιν αὐτῶν, ὠθήσαν μάλιστα τὴν εὐμέ-
 νεϊαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ προκαλέσῃ τὰ παρῆκοντα
 καὶ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ.
 π. ἡ δ. ἐπέβαλε τὴν χρῆσιν τῆς σλαβικῆς γλώσ-
 σης ἐν δυσιν ἐκκλησίαις τῆς Φιλιππουπόλεως: παρὰ
 τὴν ἀντίστασιν τῶν ἐνοριτῶν αὐτῶν, ἀπάντων Ἑλ-
 λήνων, καὶ νὰ ἴδῃ ἐκπύκτω καταγορεύμενον ἐν ἐπιτή-
 μοις ἀναφοραῖς καὶ συγγραμμῶν ἐπὶ βουλγαρισμῷ.
 ὡς ἐνδίδον εἰς ἀπίστας τὰς αἰτήσεις τῶν Βουλγα-
 ρῶν καὶ ὡς κατατατοῦ, τὴ δίκαια τοῦ ἐλληνικοῦ
 πληθυσμοῦ.

Τὴν αὐτὴν πολιτείαν δὲν ἐπαυσε μετερχομένη ἡ
 Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸς τοὺς λοι-
 ποὺς ὑποκειμένους αὐτῇ σλαβικῶς πληθυσμοῦς ἢ
 δὲ σύγχρονος ἱκανοποίησις καὶ πῶθεν τῆς μεγάλης
 σερβικῆς πλειοψηφίας τῶν Μητροπόλεων Ρασκο-
 περσῆνης καὶ Σκοπίων δὲ τῆς ἐγκαταστάσεως,
 Σλαβῶν Μητροπολιτῶν, πρόκειται τρὶνὸν μακρὺ-
 ριον τῶν διελεύσεων αὐτῆς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν
 νομίμων καὶ δικαίων πόθων τῶν πνευματικῶν αὐ-
 τῆς τέκνων, ἀσχετῶς φυλετικῶν διακρίσεων, καθὼς
 καὶ τοῦ πάντῃ ἀβυσμοῦ τῶν βουλγαρικῶν αἰτιά-
 σεων.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΑΙ

Αἱ δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κοινῶ
 ὑπουργοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας βαρὼν Αἰρενταλ
 ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς
 αὐστριακῆς βουλῆς, αἵτινες ἐτηλεγραφήθησαν ἔ-
 χουσιν, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ ἐλληνικῇ
 χερσονήσῳ, ἐν συνόψει οὕτω:

Τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἔργον ἡμῶν, εἶπε περίπου ὁ
 βαρὼν, παλαίει κατὰ ποικίλων δυσχερειῶν. πρῶ-
 τον μὲν κατὰ τῶν διαταγῶν καὶ τῆς ἀναδελφικῆ-
 τῆτος τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, εἶτα δὲ κατὰ
 τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν οἰκουμένων τὴν Μακεδονίαν
 φυλῶν. Ἄλλ' ἐν τούτῳ πρέπει νὰ διακρίνω τὰς
 κυβερνήσεις Ἀθηνῶν, Σοφίας καὶ Βελιγραδίου ἀπὸ
 ὑπεράγων φιλοταράχων πατριωτικῶν κύκλων οὕτω
 ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν
 τῆς Βουλγαρίας εὐχαρίστως ἔμαθον, δι' ἡ ἡγεμο-
 νικὴ κυβερνήσις ἐντιμῇ τὰς προσπάθειας τῶν Ἀν-
 τάνων πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ κατα-
 στάσεως διὰ τῆς οἰκονομικῆς μεταρρυθμίσεως. Ἄλλ'
 ἐν ᾧ ἡ στάσις τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἶναι
 ἀμεμπτος, ὁ σχηματισμὸς συμμαχίᾳ δὲν ἐπαυσε
 δυστυχῶς. Ἐλπίζω ἐν τούτοις, δι' ὁ κατευνασμοῦ
 θ' ἐπέλθῃ καὶ εἰς τοῦτο ἐνθαρρυνόμεθα ἐκ τοῦ γε-
 γονότος, δι' οἱ πληθυσμοὶ ἤρξαντο ἀποτεινόμενοι
 πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ πολιτικούς πράκτορας
 Ρωσίας καὶ Αὐστρίας ζητούντες τὴν προστασίαν
 τῶν. Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς καταστάσεως εἶναι,
 δι' ἡ ἀρχὴ αὐτὴ κατανόησε τῶν προσπαθειῶν
 τῶν Ἀντάνων προερχομένη συντηροῦν ἐκ μέρους
 τῶν βουλγαρικῶν πληθυσμῶν. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ
 Σέρβοι διατηροῦσι δυνατῶς μεγάλην ἐπιφύλαξιν».

Ποιοὶ εἶναι οἱ λόγοι τῆς ἐπιφυλάξεως ταύτης
 δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὁ βαρὼν Αἰρενταλ. Δὲν ἐ-
 φρόντισε νὰ μάθῃ αὐτοὺς παρὰ τοῦ προκατόχου
 Γολουχούσκυ, ὅστις δὲν θ' ἀπέκρινεν αὐτῷ, δι' οἱ
 Ἕλληνες καὶ Σέρβοι δυσπιστοῦσι πρὸς τὸ ἔρ-
 γον τῶν μεταρρυθμίσεων, διότι ἀφ' οὗ ἐπέσκη-
 ψαν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν οἱ πολιτικοὶ πράκτορες
 τὰ δεινὰ τῶν ἐλληνικῶν καὶ σερβικῶν πληθυσμῶν

ὑπερηξήθησαν. Οἱ Βούλγαροι κακοθυοῦντες πρὸς
 τοῦ χρόνου τούτου κατεδιώκοντο κατὰ τὸ μᾶλλον
 καὶ ἦσαν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ οἱ σλα-
 λαμβανόμενοι ἐφυλακίζοντο. Ἄλλ' ἔκτοτε τὰ πράγ-
 ματα ἤλλαξαν. Οἱ δολοφονοὶ καὶ ἐμπρησταὶ Βούλ-
 γαροὶ συλλαμβανόμενοι καὶ καταδικαζόμενοι ἀπολύ-
 ονται ἀθροῖοι τῶν φυλακῶν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀμνη-
 στείας, ἐκδιδόμενης παρὰ τοῦ Σουλτάνου διὰ τῶν
 ἐνεργειῶν τῶν πρέσβων αὐτῶν τούτων τῶν Ἀν-
 τάνων, αἵτινες ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως
 τῆς Μακεδονίας. Ἄν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσία εἰ-
 ρήνευσιν τῆς ἀνυχεστάτης ταύτης χώρας ἐννοοῦσι
 τὸν ἐκδουλαγωγῶν αὐτῆς, ἢ τὸν παντελῆ ὀλεθρον
 παντὸς δ,ν δὲν εἶναι βουλγαρικόν. ὡς ἐπιτραπῇ
 εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Σέρβους ὅχι μόνον νὰ
 δυσπιστοῦσιν, ἀλλὰ καὶ σφοδρῶς νὰ αἰσθάνωνται ἀ-
 γανάκτησιν κατὰ πολιτικῆς ἐνεργείας, ἐν ᾗ ἡ φε-
 νάκη καὶ τὸ πρῶτος εἶναι τὰ κυριώτερα ἐλατήρια.
 Ἕλληνες καὶ Σέρβοι προσέδραμον εἰς τὴν συμμα-
 χίαν τοῦ πυροβόλου. διε ἐπεσθῆσαν, δι' ἦσαν
 παρ' ἀπάντων ἐγκαταλειμμένοι εἰς τὰς ἀνάδρους
 δολοφονίας τῶν Βουλγαρῶν καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν
 τὰς αὐθαίρεσις.

**

— Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» πᾶ-
 ραλαμβάνομεν τὰς ἐπομένας περὶ τῶν ἐν Βουλγα-
 ρίᾳ καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίας παρονομασθεῖσα
 πραιτομένων εἰδήσεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ συγκροτηθεῖσα πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ
 ὁπονήματος τῶν Ἑλλήνων ὀρθόδοξων τῆς Βουλ-
 γαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας παρονομασθεῖσα
 δις καὶ μὴ γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Φερ-
 δινάνδου κατέθηκε τοῦτο εἰς τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ
 πρὸ τινων δ' ἡμερῶν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδιαίτερου
 αὐτοῦ γραφείου καλέσας τὸν πρέσβυν τῆς ἐπιτρο-
 πῆς ἐδήλωσεν αὐτῷ, δι' τὸ ὑπομνημα παρεπέμ-
 φθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμ-
 βούλιον διὰ τὰ περαιτέρω!

Ἡ βουλγαρικὴ κυβερνήσις κατέθηκεν ἐν τῇ βουλῇ
 νομοσχέδιον περὶ δανείου πρὸς ἀδιευκόλυντον τῶν
 δρευνῶν κατοίκων τῶν θελώντων νὰ μεταναστεύ-
 σωσιν εἰς τὰς πεδιάδας ἐν ἄλλαις λέξεσι, ὅπως
 καταλάβωσι τὰ παραθαλάσσια διαμερίσματα τῆς
 ἡγεμονίας τὰ κατοικοῦμενα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν
 Ἑλλήνων.

Ὁ Βούλγαρος μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως
 Μάξιμος λαμβάνων ἐπισήμως καὶ πρᾶγματι
 κατοχὴν τοῦ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀργαγέτους ἐ-
 σχάτως μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆ

Δραχ. 15 Φρ. χρ. 16